

Arrest

nr. 187 226 van 22 mei 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 januari 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 december 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan de verzoekende partij, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, wordt op 23 december 2016, met kennisgeving op 24 december 2016, een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt onder de vorm van een bijlage 13. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: M.K. (...).

voornaam: J. (...)

geboortedatum: (...).1977

geboorteplaats: Cabinda

nationaliteit: Angola

ALIAS:

*D.J. (...), né le (...).1977 a Cabinda, ressortissant d'Angola
L., J. (...), né le (...).1979 a Cabinda, ressortissant d'Angola
M., M. (...), né le (...).1979 a inconnu, ressortissant d'Angola*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1:

X 1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig verblijfstitel.

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, poging tot diefstal, feiten waarvoor hij op 13.03.2007 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan weerspanning, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, bij nacht, feiten waarvoor hij op 08.12.2008 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Nijvel tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van 3 jaar (straf werd effectief door het vonnis van 08.08.2011).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, helling van voorwerpen verkregen d.m.v. een misdaad of wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 26.01.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 24.08.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 30.09.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 07.06.2010 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, feiten waarvoor hij op 08.08.2011 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal (herhaling), feiten waarvoor hij op 11.03.2013 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 05.03.2014 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten en hun herhalend karakter concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken;

*Betrokkene heeft geen officieel adres meer in België.
Betrokkene gebruikt meerdere identiteiten (aliassen).*

X artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid;

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, poging tot diefstal, feiten waarvoor hij op 13.03.2007 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan weerspanningheid, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, bij nacht, feiten waarvoor hij op 08.12.2008 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Nijvel tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel van 3 jaar (straf werd effectief door het vonnis van 08.08.2011).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, heling van voorwerpen verkregen d.m.v. een misdaad of wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 26.01.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 24.08.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 30.09.2009 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 07.06.2010 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, feiten waarvoor hij op 08.08.2011 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal (herhaling), feiten waarvoor hij op 11.03.2013 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Hasselt tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal, feiten waarvoor hij op 05.03.2014 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten en hun herhalend karakter concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene

betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

X artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven;

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 05.02.2008, 08.12.2008, 28.03.2009 en van 02.11.2009. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

X artikel 74/14 §3, 6°: de onderdaan van een derde land heeft meer dan twee asielaanvragen ingediend;

Een asielaanvraag werd door betrokkene ingediend op 09.11.2009 en werd bij beslissing van 14.12.2009 niet in overweging genomen. Een bijlage 13quater werd hem betekend op 14.12.2009.

In de vragenlijst 'hoorrecht', ingevuld op 04.10.2016, verklaart betrokkene geen familie te hebben in België. Betrokkene verklaart ook een breuk te hebben aan zijn ruggenwervel en dat hij lijdt aan chronische tuberculose. Voor deze medische redenen heeft de betrokkene op 17.08.2007 en op 22.01.2010 regularisatie art. 9ter aangevraagd. Deze aanvragen werden respectievelijk onontvankelijk en ongegrond verklaard. Tegen deze laatste beslissing heeft hij een verzoekschrift ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen. Het verzoekschrift werd door RW verworpen op 15.04.2016 aangezien de arts- adviseur tot het besluit was gekomen dat zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst er geen reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling voor de betrokkene. Bijgevolg is er geen sprake van een schending van artikel 3 EVRM."

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat zij eveneens de materiële motiveringsplicht geschonden acht.

Zij betoogt:

"In wat DVZ geeft een bevel om het grondgebied te verlaten zonder de medische situatie van Mijnheer te analyseren en zonder de proportionaliteit beginsel toe te passen.

(...)

Terwijl Mijnheer heeft over zijn actuele medische problemen gesproken, DVZ heeft niet ermee rekening gehouden en bijgevolg is er een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

(...)

In casu, moet het vaststellen worden dat een dergelijk controle werd niet toegepast.

Immers heeft Mijnheer zijn medische problemen verklaard aan DVZ.

Mijnheer lijdt aan ruggenwervel en aan chronische tuberculose. Hij lijdt ook aan Post traumatische problemen.

Dergelijke ziekten blijven actueel zoals zijn doctors heeft het besloten (stukken 3).

Het moet herinneren worden dat Mijnheer juist uit gevangenis gaat en moet contact hernemen met zijn verschillende doctors om de geneesbehandeling te hebben.

Alle die ziekten hebben tot gevolg dat Mijnheer verschillende gezondheidsbehandelingen nodig heeft die niet bestaat of toegankelijk in zijn land van herkomst.

Echter moeten wij vaststellen dat DVZ geen analyse over die problemen heeft gemaakt en verwijst alleen maar naar het feit dat de 9ter aanvraag onontvankelijk of ongegrond verklaart werd en dat het Raad zijn verzoekschrift verworpen heeft.

Het bestuur besluit dat een analyse al werd gemaakt.

*Echter moet het eerst vaststellen dat het probleem met tuberculose niet besproken werd in het kader van het artikel 9ter aanvraag en het bestuur bijgevolg een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt.
(...)*

*Bijgevolg rekening houdend met dergelijke omstandigheden moeten wij vaststellen dat DVZ zijn verplichten uit artikel 3 EVRM niet toegepast heeft, en bij gevolg is dit artikel geschonden en ook artikel 74/13 van de 15 december die legt op aan het bestuur met de gezondheidssituatie rekening te houden.
Er is geen actuele analyse van de gezondheidssituatie van Mijnheer.*

*Het bestreden beslissing moet vernietigd worden.
(...)"*

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop het volgende in haar nota met opmerkingen:

"In het enige middel haalt verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 62 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, van het proportionaliteitsbeginsel, van de zorgvuldigheidsplicht, van een manifeste appreciatiefout en van de Richtlijn 2008/115.

7

Hij betoogt dat zijn medische situatie niet onderzocht werd, niettegenstaande hij over zijn medische problemen gesproken heeft. Hij verwijst hierbij naar het arrest Paposhvili. Hij stelt dat te lijden aan een posttraumatische problemen, chronische tuberculose en problemen aan de ruggenwervel. Hij stelt dat er geen individueel onderzoek naar zijn persoonlijke situatie is gebeurd.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers medische aandoeningen uitvoerig werden onderzocht en besproken door de arts-adviseur in het verleden, naar aanleiding waarvan verzoekers eerste medische regularisatieaanvraag, conform artikel 9ter, op 27 augustus 2007 onontvankelijk verklaard werd en zijn tweede aanvraag 9ter op 23 mei 2013 ongegrond. Tegen beide beslissingen diende verzoeker een schorsings- en annulatieberoep in die door Uw Raad respectievelijk bij arrest nr. 133.946 van 27 november 2014 (eerste aanvraag 9ter) en bij arrest nr. 165.902 van 15 april 2016 (tweede aanvraag 9ter) verworpen werden.

Verzoeker blijft in gebreke aan te tonen met welke medische aandoeningen het Bestuur geen rekening gehouden zou hebben bij het nemen van de bestreden beslissing, die hieromtrent luidt als volgt:

"In de vragenlijst 'hoorrecht', ingevuld op 04.10.2016 verklaart betrokkene geen familie te hebben in België. Betrokkene verklaart ook een breuk te hebben aan zijn ruggenwervel en dat hij lijdt aan chronische tuberculose. Voor deze medische redenen heeft de betrokkene op 17.08.2007 en op 22.01.2010 regularisatie art. 9ter aangevraagd. Deze aanvragen werden respectievelijk onontvankelijk en ongegrond verklaard. Tegen deze laatste beslissing heeft hij een verzoekschrift ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen. Het verzoekschrift werd door de RVV verworpen op 15.04.2016 aangezien de arts-adviseur tot het besluit was gekomen dat zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst er geen reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling voor de betrokkene. Bijgevolg is er geen sprake van een schending van artikel 3 EVRM."

(...)

Verzoeker toont het tegendeel niet aan en maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover het Bestuur beschikt.

Het enige middel is niet ernstig."

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Waar de verzoekende partij meent dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout nu geen rekening werd gehouden met de tuberculose waaraan zij lijdt, bekritiseert zij de bestreden beslissing inhoudelijk en voert zij eveneens de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Zij acht eveneens artikel 74/13 van de vreemdelingenwet geschonden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste

feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 74/13 van de vreemdelingenwet luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Hoewel uit deze bepaling geen uitdrukkelijke motiveringsplicht blijkt, dient minstens uit het administratief dossier te blijken dat rekening werd gehouden met de in artikel 74/13 van de vreemdelingenwet opgesomde elementen, in casu de gezondheidssituatie van de verzoekende partij.

De verzoekende partij verwijt de verwerende partij niet afdoende in rekening te hebben gebracht dat zij tijdens haar verhoor voorafgaand aan het nemen van de bestreden verwijderingsmaatregel wees op haar aandoening tuberculose. Volgens haar kan de verwerende partij niet volstaan met de motivering dat zij voor deze medische reden eerder een regularisatieprocedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indiende waarbij werd geconcludeerd dat zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst, er geen reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM, nu er geen sprake is van een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet gebaseerd op de aandoening tuberculose.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 4 oktober 2016 inderdaad werd gehoord, zoals tevens wordt aangegeven in de bestreden beslissing. Met betrekking tot haar medische situatie gaf zij aan dat zij een ruggenwervelbreuk heeft, dat zij lijdt aan chronische tuberculose en dat zij psychische problemen heeft die haar niet in staat stellen terug te keren naar Angola.

De verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing naar dit gehoor en stelt met betrekking tot de door de verzoekende partij ter gelegenheid van dit verhoor op 4 oktober 2016 kenbaar gemaakte medische elementen het volgende:

“Betrokkene verklaart ook een breuk te hebben aan zijn ruggenwervel en dat hij lijdt aan chronische tuberculose. Voor deze medische redenen heeft de betrokkene op 17.08.2007 en op 22.01.2010 regularisatie art. 9ter aangevraagd. Deze aanvragen werden respectievelijk onontvankelijk en ongegrond verklaard. Tegen deze laatste beslissing heeft hij een verzoekschrift ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen. Het verzoekschrift werd door RW verworpen op 15.04.2016 aangezien de arts- adviseur tot het besluit was gekomen dat zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst er geen reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling voor de betrokkene. Bijgevolg is er geen sprake van een shending van artikel 3 EVRM.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij inderdaad op 17 augustus 2007 een aanvraag indiende om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag is blijkens het administratief dossier gebaseerd op de psychiatrische problematiek en de pijnen ter hoogte van de wervelkolom van de verzoekende partij. Er werden medische documenten voorgelegd ter ondersteuning van deze aanvraag. Op 31 augustus 2007 wordt de aanvraag gebaseerd op de ingeroepen medische problematiek onontvankelijk verklaard, waarna de Raad op 27 november 2014 het beroep tegen deze beslissing verwierp bij arrest nr. 133 946.

Op 22 januari 2010 diende de verzoekende partij andermaal een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag blijkt gebaseerd op de aandoeningen rugpijn en posttraumatisch stresssyndroom en gaat eveneens gepaard met medische getuigschriften die dit ondersteunen. Op 25 oktober 2010 werd laatstgenoemde aanvraag onvankelijk verklaard, waarna de verwerende partij deze op 23 mei 2013 ongegrond verklaarde. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen op 15 april 2016 bij arrest nr. 165 902.

Ter terechtzitting door de Raad gewezen op het feit dat de verzoekende partij bij haar verhoor op 4 oktober 2016 gewezen heeft op onder meer de aandoening tuberculose terwijl de 9ter-aanvragen betrekking hadden op een posttraumatisch stresssyndroom en een ruggenwervelproblematiek, stelt de verwerende partij zich te gedragen naar de wijsheid.

Gelet op het voorgaande kan de verzoekende partij worden bijgetreden waar zij stelt dat de verwerende partij in casu met betrekking tot de in haar verhoor aangehaalde medische elementen - meer bepaald de ruggenwervelbreuk en de tuberculose - niet kon volstaan met een verwijzing naar de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 17 augustus 2007 en 22 januari 2010, nu de tuberculose waaraan zij verklaart te lijden niet het voorwerp uitmaakte van deze aanvragen, zodat in het licht van deze aandoening geen onderzoek heeft plaatsgehad. Het motief in de bestreden beslissing dat stelt dat voor de tuberculose regularisaties zijn aangevraagd gesteund op artikel 9ter van de vreemdelingenwet is niet correct.

De verwerende partij kan in haar nota met opmerkingen niet ernstig voorhouden dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen met welke medische aandoeningen de verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden en dat de medische aandoeningen van de verzoekende partij uitvoerig werden onderzocht en besproken door de ambtenaar-geneesheer in het verleden, nu de tuberculose blijkens het administratief dossier geenszins werd ingeroepen als aandoening op grond waarvan zij een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet trachtte te bekomen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht doet zich voor in het licht van de bepalingen van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet. Dit volstaat om over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Een onderzoek naar de eventuele gegrondheid van de overige middelonderdelen dringt zich niet op nu dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 december 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN